

ІВАХІН Євген Михайлович (24. 10. 1910, с-ще Авдіївка, нині місто Донец. обл. — 06. 04. 1981, Київ) — гандболіст, тренер, фахівець у галузі фізичної культури і спорту. Майстер спорту (1946), заслужений майстер

спорту СРСР (1948). Заслужений тренер України (1961) та СРСР (1968). Кандидат педагогічних наук (1950), професор (1968). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Закін. Держ. інститут фізичної культури України (Харків, 1935), де відтоді й працював (нині Нац. університет фізичного виховання і спорту України, Київ): зав. (1960–75), професор (1975–80) каф. спорт. ігор, водночас — декан спорт. факультету (1950–59). Засн. школи рад. й укр. гандболу. Багаторазовий чемпіон і призер першостей України з гандболу (1945–50). Голова (1946–66), чл. президії (1967–80) Федерації гандболу України. Засн. Федерації баскетболу України (1946). Підготував 3 заслужений майстер спорту, 14 м. сп. Розробляв методику підготовки спортсменів у ігрових видах спорту.

Основні праці

Баскетбол. 1955; Ручной мяч 7 : 7: Метод. пособ. 1962; Гандбол: Метод. пособ. 1966; Спортивные игры: Метод. пособ. 1979 (усі – Київ).

В. О. Коноплястий

Бібліографічний опис:

Івахін Євген Михайлович / В. О. Коноплястий // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13561>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).